

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGW-6.054.6.2026

Warszawa, 14 maja 2026

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 16042 Posła na Sejm RP, Pana Ryszarda Bartosika, przekazuję poniżej odpowiedź na pytania zawarte w interpelacji.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące podejmowanych działań w celu przeciwdziałania spadkowi poziomu wód w jeziorach Pojezierza Gnieźnieńskiego, uprzejmie informuję, co następuje.

Działania na rzecz odbudowy zasobów wodnych na obszarze Wielkopolski Wschodniej są niezwykle istotne ze względu na konieczność poprawy retencji i ochrony wód w tym regionie.

Z informacji przekazanych przez PGW Wody Polskie wynika, że PGW Wody Polskie po szczegółowej analizie rzeczywistych możliwości wykonania inwestycji zgodnie z wytycznymi Programu Fundusze Europejskie dla Wielkopolski 2021-2027, w pierwszej kolejności (priorytet I) wyznaczyło realizację czterech zadań inwestycyjnych, tj.:

- 1) „Kanał Ślesiński – zwiększenie retencji poprzez przywrócenie szlaku żeglownego do parametrów drogi wodnej II klasy wraz z modernizacją pompowni Morzysław i Pątnów” (zadanie realizowane przez PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu);
- 2) „Odbudowa zasobów wodnych jezior Pojezierza Gnieźnieńskiego - obiekty w kompetencji RZGW w Poznaniu” (zadanie realizowane przez PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu);
- 3) „Odbudowa zasobów wodnych i poprawa stanu hydrologicznego zlewni rzeki Warcicy, poprzez jej zasilanie wodami rzeki Warty” (zadanie realizowane przez PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu);
- 4) „Podpiętrzenie jezior Skulskich, gm. Skulsk - odbudowa rzeki Lisewki” (zadanie realizowane przez PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej Bydgoszczy).

Powyższe zadania znajdują się na etapie przygotowania do realizacji, w ramach którego są pozyskiwane niezbędne decyzje administracyjne. Opracowana dokumentacja projektowa oraz uzyskanie decyzji administracyjnych umożliwi złożenie wniosków o dofinansowanie w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Wielkopolski 2021-2027 (FEW 2021-2027), którego źródłem finansowania jest Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST), dla całości lub części ww. zadań.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że PGW Wody Polskie nie rezygnuje z zadań w pozostałych

priorytetach, które są ujęte w planach inwestycyjnych. Jednak ze względu na niski stopień zaawansowania, brak opracowanej dokumentacji projektowej lub uzyskanych wymaganych decyzji administracyjnych, będą one możliwe do realizacji w perspektywie kolejnych programów finansowania.

W piśmie z dnia 16 lutego 2026 r. Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Koninie poinformowała, że w harmonogramie naborów wniosków (29 kwietnia - 30 czerwca 2026 r.) zaplanowano nabór dedykowany Wielkopolsce Wschodniej (tj. wnioskodawcom z powiatów: kolskiego, konińskiego, słupeckiego, tureckiego oraz Miasta Konin) ze środków Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji dotyczący odbudowy oraz zwiększenia zasobów wodnych na obszarach Wielkopolski Wschodniej zdegradowanych pod względem hydrologicznym – Działanie 10.04 „Zregenerowane środowisko przyrodnicze” Programu Fundusze Europejskie dla Wielkopolski na lata 2021-2027.

W związku z powyższym PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu i PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy planują złożyć wnioski o dofinansowanie dla zadań inwestycyjnych, które są najbardziej zaawansowane w zakresie opracowanych dokumentacji projektowych oraz uzyskanych decyzji administracyjnych.

Poniżej przedstawiam informacje dotyczące poszczególnych zadań:

- 1) Kanał Ślesiński - zwiększenie retencji poprzez przywrócenie szlaku żeglownego do parametrów drogi wodnej II klasy wraz z modernizacją pompowni Morzysław i Pątnów

Celem inwestycji jest zwiększenie retencji poprzez przywrócenie głębokości tranzytowej Kanału Ślesińskiego wraz z infrastrukturą towarzyszącą oraz modernizacja pompowni Morzysław i Pątnów, co wpłynie także na zapewnienie ochrony przeciwpowodziowej oraz umożliwi stabilizację zwierciadła wody w jeziorach: Pątnowskim, Wąsowskim, Mikorzyńskim oraz Ślesińskim.

Zadanie zostało podzielone na etapy:

- a) etap I – modernizacja przepompowni Morzysław i Pątnów (planowany do złożenia wniosków o dofinansowanie),
- b) etap II – przywrócenie szlaku żeglownego do parametrów drogi wodnej II klasy (planowany do późniejszej realizacji).

W 2025 r. opracowano i odebrano dokumentację projektową na realizację I oraz II części zadania (w zakresie przewidzianym na 2025 r.), natomiast dla części II trwają prace w zakresie przewidzianym na 2026 r.

Ze względu na największe zaawansowanie etapu I inwestycji, wniosek o dofinansowanie zostanie złożony w planowanym naborze w II kwartale 2026 r. Modernizacja przepompowni Morzysław i Pątnów obejmuje w szczególności: wymianę pomp na przepompowniach, wymianę istniejących krat czyszczących na nowe, montaż automatycznych mechanicznych czyszczarek krat o napędzie elektrycznym.

- 2) Odbudowa zasobów wodnych jezior Pojezierza Gnieźnieńskiego – objekty w kompetencji RZGW w Poznaniu

Realizacja zadania ma na celu odbudowę zasobów wodnych jezior Pojezierza Gnieźnieńskiego. Zakres inwestycji obejmuje: aktualizację dokumentacji projektowej oraz – po uzyskaniu niezbędnych decyzji - planowane roboty budowlane, tj.: budowa 3 progów stałych o wysokości piętrzenia poniżej 1 m, budowa 3 zastawek o wysokości piętrzenia poniżej 1 m oraz budowa jazu o wysokości piętrzenia nieprzekraczającej 1,75 m wraz z umocnieniami skarp oraz brzegu cieku poniżej i powyżej budowli.

Z uwagi na konieczność ustalenia linii brzegu lub rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami dla obiektu o piętrzeniu poniżej 1 m oraz złożenia wniosku o uzyskanie decyzji pozwolenia wodnoprawnego dla obiektu o piętrzeniu 1,75 m, zadanie zostało podzielone na etapy:

- a) etap I – 5 budowli o piętrzeniu do 1 m (planowany do złożenia wniosek o dofinansowanie),
- b) etap II – 1 budowla o piętrzeniu do 1,0 m i 1 budowla o piętrzeniu 1,75 m (planowany do późniejszej realizacji).

Dla etapu I inwestycji zostanie złożony wniosek o dofinansowanie w planowanym naborze w II kwartale 2026 r, natomiast dla etapu II inwestycji, po uzyskaniu niezbędnych decyzji, będzie możliwość złożenia wniosku w przypadku ogłoszenia kolejnego naboru.

- 3) Odbudowa zasobów wodnych i poprawa stanu hydrologicznego zlewni rzeki Warcicy, poprzez jej zasilanie wodami rzeki Warty

Celem inwestycji jest odbudowa zasobów wodnych i poprawa stanu hydrologicznego zlewni rzeki Warcicy, poprzez jej zasilanie wodami rzeki Warty. Realizacja zadania pozwoli na zwiększenie zdolności retencyjnej.

W 2025 r. została podpisana umowa na wykonanie aktualizacji dokumentacji projektowej. Termin wykonania całości przedmiotowego zamówienia to listopad 2026 r.

Planowany czas na uzyskanie niezbędnych decyzji administracyjnych (tj. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji lokalizacyjnej, decyzji pozwolenie wodnoprawne i pozwolenie na budowę) to co do zasady przełom I i II kwartału 2027 r.

- 4) Podpiętrzenie jezior Skulskich, gm. Skulsk - odbudowa rzeki Lisewki

Celem inwestycji są: odbudowa zasobów wód powierzchniowych i podziemnych w zlewni Lisewki, zwiększenie wskaźnika retencji poprzez wykorzystanie naturalnej pojemności jezior oraz odbudowa mokradł w zlewni rzeki.

Inwestycja ma ważną decyzję środowiskową oraz decyzję lokalizacyjną. Aktualnie (kwiecień 2026 r.) jest przygotowywana dokumentacja celem otrzymania pozwolenia wodnoprawnego, którego uzyskanie pozwoli na złożenie wniosku w ramach programu Fundusze Europejskie dla Wielkopolski.

Ponadto PGW Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy wprowadził do *Programu planowanych inwestycji w gospodarce wodnej PGW Wody Polskie* trzy zadania, które nie posiadają jeszcze dokumentacji oraz decyzji administracyjnych (wykonanie tych inwestycji planuje się w kolejnych latach):

- 1) „Odbudowa zasobów wodnych jezior Pojezierza Gnieźnieńskiego - obiekty w kompetencji RZGW w Bydgoszczy - etap I” – jeziora: Ostrowite, Folsz, Mielno, Pałudzkie, Wienieckie, Chwałowskie i Parlińskie;
- 2) „Odbudowa zasobów wodnych jezior Pojezierza Gnieźnieńskiego – obiekty w kompetencji RZGW w Bydgoszczy: etap II (zlewnia Małej Noteci)” – jeziora: Białe, Skubarczewskie, Słowikowo, Miława i Gać;
- 3) „Odbudowa zasobów wodnych jezior Pojezierza Gnieźnieńskiego – obiekty w kompetencji RZGW w Bydgoszczy: etap II (zlewnia Małej Noteci)” – jezioro Ostrowskie.

W odniesieniu do pytania dotyczącego prowadzonych analiz wpływu działalności górniczej oraz zmian hydrologicznych na stan wód w tym regionie wyjaśniam, co następuje. Przeważający obszar Wielkopolski Wschodniej jest zagrożony wystąpieniem suszy atmosferycznej.

Wynika to z niekorzystnego bilansu wodnego, na który składają się bardzo niskie opady i wysokie parowanie potencjalne. Szczególnie niekorzystne warunki meteorologiczne występują we wschodniej i północnej części powiatu słupeckiego, w środkowej i północnej części powiatu konińskiego oraz w północno-zachodniej części powiatu kolskiego. Średni opad z wielolecia na tym obszarze nie przekracza 500 mm/rok, a w skrajnych latach spada poniżej 300 mm/rok. Z kolei parowanie potencjalne w ostatnich latach regularnie przekracza na tym terenie 800 mm/rok.

W wybranych latach niedobór wody liczony jako wypadkowa między tymi dwoma parametrami sięga ponad 400 mm/rok, a w kontekście podwyższającej się temperatury powietrza, pogarszających się warunków wilgotnościowych i pozostających na bardzo niskim poziomie opadów problem ten narasta. Prowadzi to do suszy glebowej, wysychania mniejszych rzek i oczek wodnych, obniżania poziomu wody w jeziorach i mokradłach oraz obniżania się poziomu wód gruntowych. W konsekwencji przedmiotowy obszar jest narażony na częste susze glebowe i hydrologiczne. Zjawiska te prowadzą do nieodwracalnych zmian w ekosystemach wodnych oraz strat ekonomicznych. Ponadto znaczne i długotrwałe obniżanie się poziomu wód gruntowych oraz wód podziemnych głębszych warstw wodonośnych, a także postępująca susza hydrogeologiczna skutkują problemami w zaopatrzeniu w wodę ludności oraz pogorszeniem warunków produkcyjnych w rolnictwie i leśnictwie.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że do napełnienia wyrobisk pokopalnianych nie zostały wykorzystane zasoby wodne, pochodzące ze zbiorników wodnych, rzek czy jezior. Powstające zbiorniki pokopalniane napełniają się poprzez opad bezpośredni na ich powierzchnię, spływ potamiczny, a także wodami podziemnymi pochodzącymi z głębszych warstw wodonośnych, które rozcina wyrobisko. W przypadku wybranych wyrobisk do ich napełniania wykorzystuje się wody z bariery studni głębinowych, funkcjonujących wokół odkrywek do czasu osiągnięcia w powstającym zbiorniku poziomu wody, gwarantującego utrzymanie stateczności skarp.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące planów wdrożenia kompleksowego programu odbudowy zasobów wodnych dla tego obszaru, wyjaśniam co następuje.

Niedobory wód w Wielkopolsce Wschodniej mają bardzo złożony charakter i wynikają z kilku nakładających się zjawisk, które ze względu na działający efekt kumulacji należy rozpatrywać łącznie. Do deficytu wód na obszarze Wielkopolski Wschodniej, obok czynników klimatycznych, przyczynia się wieloletnia presja antropogeniczna, przejawiająca się na tym obszarze m.in.: górnictwem odkrywkowym, melioracjami (tj. odwadniające użytki zielone), regulacjami koryt rzecznych, bezzwrotnymi poborami wód podziemnych na cele gospodarcze i komunalne, wycinką lasów, osuszaniem bagien.

Należy zaznaczyć, że w gospodarce wodnej obowiązuje podział na regiony wodne, obszary bilansowe, rejonów wodno-gospodarcze. W związku z tym szczególnie istotne jest szersze podejście do problematyki deficytu wód oraz podejmowanie odpowiednich i adekwatnych działań naprawczych na całym obszarze dotkniętym deficytem wody, a nie jedynie w miejscu występowania jego bezpośredniej przyczyny, tj. w granicach obszarów poeksploatacyjnych.

Gospodarowanie wodami nie zamyka się w granicach administracyjnych, a skutki niekorzystnych zjawisk mogą być widoczne na znacznym obszarze, wykraczającym poza teren gminy, powiatu czy województwa. Postępujący deficyt wód w Wielkopolsce Wschodniej zdecydowanie wykracza poza jej obszar i oddziałuje zarówno na sąsiednie

powiaty w województwie wielkopolskim, jak i na województwo kujawsko-pomorskie. W tym kontekście szczególnie istotne jest przygotowanie i skoordynowanie planu na odbudowę stosunków wodnych, obejmującego zarówno Wielkopolskę Wschodnią, jak i Kujawy.

Wszystkie niezbędne inwestycje mające wpływ na odbudowę zasobów wodnych na obszarze Wielkopolski Wschodniej, w tym dotyczące wód w jeziorach Pojezierza Gnieźnieńskiego, zostały zaplanowane i są uwzględnione w Programie planowanych inwestycji w gospodarce wodnej PGW Wody Polskie. Jednocześnie z uwagi na możliwości sfinansowania tych inwestycji zapewnienie źródła tego finansowania jest przedmiotem analiz.

W odniesieniu do stanowiska Ministerstwa w sprawie zawieszenia postępowania dotyczącego ustalenia linii brzegowej Jeziora Powidzkiego, wyjaśniam co następuje.

Należy wskazać, że ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960), zwana dalej „Prawo wodne z 2017 r.” sytuuje przypadek jeziora podpiętrzonego w przepisach art. 221 ust. 3 Prawa wodnego z 2017 r., co w powiązaniu z definicją gruntów pokrytych wodami zawartą w art. 16 ust. 16 Prawa wodnego z 2017 r. prowadzi do wniosku, że przy jeziorze podpiętrzonego, kiedy istnieje możliwość prowadzenia gospodarki wodnej na zmiennych poziomach lustra wody, poziomach podlegających regulacji budowlami hydrotechnicznymi (jazami), może być dokonywane jedynie rozgraniczenie gruntów pokrytych wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego, od pozostałych gruntów.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 221 ust. 1-3 Prawa wodnego z 2017 r., gdy utrzymywana jest w sposób ciągły minimalna rzędna lustra wody podpiętrzonego -, linia zalewu nie wyznacza linii brzegu.

Ponadto należy wskazać na treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 kwietnia 2010 r. sygn. akt. II SA/Po 822/09. Co prawda w ww. wyroku powołano się na ówczesnie obowiązujące przepisy art. 15 i 15a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.), dalej „Prawo wodne z 2001 r.”, jednakże przepisy te mają również zastosowanie w obecnie obowiązujących przepisach art. 220 i 221 Prawa wodnego z 2017 r. z uwagi na brak zmian przepisów dotyczących ustalenia linii brzegu i rozgraniczenia gruntów, które były pokryte wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego, od pozostałych gruntów, co do istoty, zarówno w Prawie wodnym z 2001 r., jak i Prawie wodnym z 2017 r.

Zgodnie z uzasadnieniem ww. wyroku organ powinien rozstrzygnąć czy „...urządzenie wodne wprowadza stały poziom wody (bądź trwale stabilizuje amplitudę zmian poziomów do określonego przez urządzenie poziomu bazowego), czy też nie stabilizuje poziomu wody na jeziorze w określonej amplitudzie, a jedynie jest instrumentem (narzędziem) służącym czasowym zabiegom rekultywacyjnym.

W pierwszym przypadku zastosowanie art. 15 ust. 1 Prawa wodnego będzie wyłączone, gdyż trwałe ustabilizowanie poziomu jeziora urządzeniem wodnym niewątpliwie wyłącza je z kategorii zbiorników naturalnych, do których przepis ten ma zastosowanie. (...)

Na marginesie sprawy Sąd wyjaśnia skarżącemu, że ewentualne ustalenie, iż ze względu na funkcjonowanie urządzenia wodnego (jazu) art. 15 Prawa wodnego podlega wyłączeniu - nie zamyka drogi do dokonywania rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami od pozostałych gruntów. Rozgraniczenia takiego można dokonać w oparciu o inny tryb postępowania - z art. 15a w zw. art. 9 ust. 1 pkt 4c in fine Prawa wodnego. Na podstawie

tego przepisu można dokonać rozgraniczenia gruntów pokrytych wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego, od pozostałych gruntów. Rozgraniczenia dokonuje się w oparciu o dokumentację sporządzoną na potrzeby wykonania urządzenia wodnego, materiałów archiwalnych - a w przypadku ich braku według - rzędnych wody sprzed piętrzenia.”

Kwestia zbadania piętrzenia wód w jeziorze jest więc niezbędna przed wydaniem orzeczenia kończącego postępowanie o ustalenie linii brzegu, gdyż w przypadku piętrzenia wód zastosowanie mają przepisy z art. 221 ust. 3 Prawa wodnego z 2017 r.

Zgodnie z przytoczonym powyżej wyrokiem, w sytuacji podpiętrzenia jeziora Powidzkiego Minister Infrastruktury nie mógłby ustalić linii brzegu zgodnie z art. 220 Prawa wodnego. Niezbędne byłoby złożenie wniosku o rozgraniczenie gruntów pokrytych wodami przed wykonaniem urządzenia wodnego od pozostałych gruntów zgodnie z art. 221 Prawa wodnego.

W tym miejscu należy wskazać, że w toku prowadzonego postępowania administracyjnego dotyczącego ustalenia linii brzegu Jeziora Powidzkiego Minister Infrastruktury pozyskał informacje, dotyczące wykonywania pkt 2 decyzji Starosty Słupeckiego z dnia 16 września 2014 r., znak: SR.6341.1.16.2014, udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na stabilizację śródlądowych wód powierzchniowych Jeziora Powidzkiego do rzędnej 98,80 m n.p.m. przy pomocy istniejącego jazu betonowego o świetle 3,40 m, wysokości piętrzenia 0,80 m i rzędnej progu 98,00 m n.p.m., zlokalizowanego w km 23+820 rzeki Mieszny:

- pismem z dnia 8 grudnia 2022 r., znak: PO.RUM.2312.52.2022.DN, Pan Bogumił Nowak, ówczesny Dyrektor RZGW Poznań PGWWP wskazał, że cyt.: *„Zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym znak SR.6341.1.16.2014, z dnia 16.09.2014 r., wydanym przez Starostę Słupeckiego wody Jeziora Powidzkiego mogą być stabilizowane. Z uwagi na niski poziom wód Jeziora Powidzkiego utrzymujący się niezmiennie od wielu lat, znajdujący się poniżej poziomu progu jazu w km 23+820 rzeki Mieszny, Jezioro Powidzkie nie jest piętrzone”*.
- pismem z dnia 24 stycznia 2023 r., znak: PO.RUM.2312.52.2022.DN, Pan Bogumił Nowak, ówczesny Dyrektor RZGW Poznań PGWWP wskazał, że cyt.: *„Zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym znak SR.6341.1.16.2014, z dnia 16.09.2014 r., wydanym przez Starostę Słupeckiego wody Jeziora Powidzkiego mogą być stabilizowane. W okresach od października 2018 r. do kwietnia 2019 r., od sierpnia 2019 r. do kwietnia 2021 r. oraz od sierpnia 2021 r. do stycznia 2023 r. stan wód Jeziora Powidzkiego znajdował się poniżej progu jazu. W pozostałych okresach poziom stabilizacji wód nie osiągał linii brzegu przedstawionej na mapach stanowiących załącznik do niniejszego wniosku.”*

W związku z powyższymi informacjami wskazującymi, że wody Jeziora Powidzkiego nie są stabilizowane ze względu na zbyt niskie stany wód, Minister Infrastruktury uznał, że rozstrzygnięcie postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia linii brzegu wokół Jeziora Powidzkiego, gminy Powidz i Ostrowite, powiat słupecki, województwo wielkopolskie, uzależnione jest od uprzedniego rozstrzygnięcia przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia pozwolenia wodnoprawnego i postanowieniem z dnia 21 lipca 2025 r., znak: DOK-6.772.164.2025.KS, zawiesił ww. postępowanie.

W odniesieniu do pytania dotyczącego planowanych zmian legislacyjnych doprecyzowujących zasady ustalania linii brzegowej w warunkach zmian klimatycznych i suszy hydrologicznej, uprzejmie informuję, że do Ministerstwa Infrastruktury nie wpływają sygnały o problemach związanych ze stosowaniem przepisów dotyczących zasad ustalania linii brzegowej z uwagi na zmiany warunków klimatycznych. Tym samym na chwilę obecną nie są prowadzone prace legislacyjne w przedmiotowym zakresie.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące rozważania przez rząd przyjęcia tzw. specustawy retencyjnej dla przyspieszenia inwestycji wodnych w regionach zagrożonych deficytem wody, wyjaśniam, że Ministerstwo Infrastruktury na bieżąco analizuje sygnały dotyczące potrzeby prowadzenia uproszczeń dotyczących przedsięwzięć związanych z małą retencją. W tym zakresie w miarę możliwości, po analizach zgodności takich rozwiązań z przepisami unijnymi i z poszanowaniem środowiska, wprowadzane są odpowiednie zmiany. Jednocześnie z bieżących analiz prowadzonych w Ministerstwie Infrastruktury nie wynika potrzeba wprowadzenia tzw. specustawy retencyjnej, gdyż w tym zakresie odpowiednie działania inwestycyjne są prowadzone na podstawie obecnie funkcjonujących rozwiązań.

Ponadto, należy wskazać, że również Ministerstwo Klimatu i Środowiska (MKiŚ) wspiera merytorycznie lokalne inicjatywy, które w ramach partnerstw skupiają się na odbudowie zasobów wodnych i ograniczeniu skutków zmiany klimatu.

W przypadku Pojezierza Gnieźnieńskiego jest to lokalne partnerstwo koordynowane przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Zostało ono zainicjowane 2 kwietnia 2026 r. podpisaniem Listu intencyjnego. Skupia przedstawicieli instytucji państwowych, środowisk naukowych i organizacji działających w obszarze gospodarki wodnej. Jego celem jest wypracowanie programu skoordynowanych i długofalowych działań dla poprawy bilansu wodnego w Wielkopolsce, zwiększenia retencji oraz odporności na suszę (dla leśnictwa, rolnictwa, środowiska przyrodniczego oraz gospodarki i lokalnych społeczności). Ważnym elementem jest też podnoszenie świadomości społecznej nt. adaptacji do zmian klimatu i przeciwdziałania skutkom suszy.

Ponadto przedstawiciele MKiŚ na bieżąco uczestniczą w roboczych spotkaniach/pracach w ramach projektu dotyczącego ochrony jezior Powidzkiego Parku Krajobrazowego. Przedsięwzięcie jest realizowane przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Stowarzyszenie Powidzkiego Parku Krajobrazowego oraz spółkę ZEPAK (dawniej: Zespół Elektrowni „Pątnów-Adamów-Konin”).

Warto dodać, że MKiŚ pracuje również nad systemowymi rozwiązaniami, które usprawnią realizację projektów adaptacyjnych i retencyjnych oraz zapewnią im finansowanie, m.in. ze środków unijnych. Wsparcie będzie koncentrować się na obszarach problemowych, do których należy Pojezierze Gnieźnieńskie.

MKiŚ prowadzi również prace nad nowelizacją przepisów ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z przywracaniem retencji i zapobieganiem skutkom suszy. Głównym celem jest usprawnienie realizacji projektów/działań dla zwiększenia odporności klimatycznej. Projekt ma obejmować działania w zakresie tzw. zielonej retencji (systemów zagospodarowania wód opadowych), retencji krajobrazowej, wzmocnienia odporności ekosystemów wodnych, ograniczania procesów osuszania gleb, wspieranie działań

związanych z ponownym nawadnianiem lub ograniczaniem odwadniania gleb organicznych.

Ponadto MKiŚ jest w trakcie opracowywania nowej Krajowej Strategii Adaptacji wraz z Planem Działań Adaptacyjnych. Celem obu dokumentów jest ocena ryzyk klimatycznych i ich wpływ na funkcjonowanie społeczeństwa i różnych sektorów gospodarki w warunkach zmieniającego się klimatu. Dokumenty będą uwzględniały działania adaptacyjne oraz harmonogram ich wdrażania, koszty i instytucje odpowiedzialne za realizację.

Z wyrazami szacunku,

Dokument podpisany elektronicznie przez:
z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Arkadiusz Marchewka
Sekretarz Stanu